

Zlate

Misli

50 let

1952 - 2002

Urednikove misli

V rokah držite naše zlate Misli. Natanko pred petdesetimi leti na današnji dan, na praznik spreobrnitve apostola Pavla, 25. januarja 1952, so šle v tisk prve Misli – Thoughts. Iz naslova 45 Victoria Street, Waverley (Sydney) N.S.W. jih je odposlal pater Beno Korbič. Petdeset let obiskujejo slovenske domove po širni Avstraliji in nosijo sporočilo o slovenski skupnosti iz Avstralije tudi v širni svet. Jubilejno zlato številko smo sestavili v Kew v Melbournu, kamor se je urednikovanje preselilo že leta 1972.

Ob našem zlatem jubileju hočem na prvi strani jubilejnih Misli kot urednik najprej zapisati Božjo misel, saj so Misli nosile v svojem naslovu sporočilo: Božje in človeške Misli vse od leta 1959 pa do številke julij - avgust 2000. In naj ga nosijo spet!

Božja Misel, ki se je ubesedila in je zapisana v Svetem pismu naj spregovori prva: »Gospod na nas misli in nas bo blagoslovil; blagoslovil bo Izraelovo hišo, blagoslovil bo Aronovo hišo, blagoslovil bo nje, ki se boje Gospoda, vse, male in velike. Mi pa hvalimo Gospoda zdaj in na veke« (Psalm 115, 12-13.18).

Druga misel naj bo misel prvega slovenskega svetnika, blaženega Antona Martina Slomška - s temi besedami je pred petdesetimi leti začel Misli o »Misli« pater Beno: »Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo od svojih prednikov dobili« (Misli 1952, leto 1, številka 1, stran 1).

Tretja misel naj bo molitev iz Sončne pesmi našega svetega očeta Frančiška Asiškega: »Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod, tebi hvala, slava in čast in ves blagoslov. Tebi, Najvišji, edinemu pristoji in nihče ni vreden tebe imenovati... Hvalite in povečujte mojega Gospoda in zahvaljujte se mu in služite mu v veliki ponižnosti.«

Četrta misel naj bo misel sedanjega urednika patra Cirila: Bogu sem po Mariji Pomagaj, ki je zavetnica Slovenije in Avstralije, neizmerno hvaležen za vse milosti, ki so jih Misli posredovale slovenskemu občestvu v Avstraliji. Obenem pa polagam v Marijino naročje prošnjo, da bi Misli še tudi v prihodnje, dokler je volja Božja, zapisovale in oblikovale slovensko žitje in bitje pod zvezdami Južnega križa v Terri Australis. Kadar se sedaj v avtomobilu peljeva skupaj s patrom Valerijanom, molitvi za srečno vožnjo vedno dodava vzdolžne, ki naj spremljajo naše Misli in njihove bralce tudi v prihodnje: Sveti Rafael – prosi za nas, sveta brata Ciril in Metod – prosita za nas, sveta Družina – varuj nas!

Te zlate Misli prihajajo v Vaš dom v barvah Slovenije in praznovanju Avstralije. Zgornja slika na naslovni strani so naše Brezje z velikim znamenjem križa, spodnja slika je utrinek s praznovanja petdesetletnice delovanja slovenskih frančiškanov v Avstraliji in s tem tudi praznovanja petdesete obletnice Misli. Fotografinja Ana Maria Cek je zabeležila ta slovesni trenutek na stopnišču cerkve svetih bratov Cirila in Metoda v Melbournu v nedeljo, 26. avgusta 2001, ko sta bila med nami mariborski škof dr. Franc Kramberger in frančiškanski provincial pater Stane Zore.

S to praznično številko Misli sklepajo svoj zlati jubilej in začenjajo enainpetdeseto leto svojega poslanstva. Pripravili smo Vam nekaj zanimivih branj: Pogledali smo najprej, kaj so ob začetku urednikovanja zapisali uredniki od prvega - patra Bena, dalje p. Rudolfa, p. Bernarda, p. Bazilija, p. Metoda, do današnjega urednika patra Cirila. Letošnji zlatomašnik pater Valerijan obuja spomine na Misli, Tone Gorjup predstavlja v Koledarju Mohorjeve družbe iz Celja naše Misli in od tam smo povzeli del njegovega prispevka. Naredili smo pogovor z dolgoletnim tiskarjem Misli in zaupnikom Doma matere Romane gospodom Simonom Špacapanom, ki je prevzel vse stroške tiska te jubilejne številke Misli, za kar se mu na tem mestu pristrčno zahvaljujemo. Naš zvesti bralec in sodelavec p. Vladimir Kos iz Japonske nam je poslal darilo v pesmi za zlati jubilej, prav tako tudi gospa Marcela Bole. Dragemu patru pristrčna zahvala in pozdrav v deželo vzhajajočega sonca, pristrčna hvala tudi vedno življenja polni gospe Marceli. Nismo pozabili dneva Avstralije in tudi ne slovenskega kulturnega praznika. Zaupnik Doma matere Romane Marko Zitterschlager je ob deseti obletnici Doma napisal članek. Nadaljujemo tudi z vsemi našimi stalnimi rubrikami: iz Sydneya, Adelaide in Melbournu, iz Slovenije in Avstralije ter sveta, mladinski kotiček, misijoni, nadaljevanka, Znamke, Vaša pisma in darovi. Ohranjamo že ustaljeno in preizkušano, dodajamo pa še kaj novega, kot na primer: Božja misel, Misli so pisale, Pogovor meseca, Drobna zgodba za dušo, Pesem za srce. Ne bo seveda mogoče vedno vse v vsaki številki. Bo pa vse prišlo na vrsto med letom.

Hvala Vam za zvestobo, za prijazno besedo, ki nam jo naklonite, za vse premnoge želje in čestitke ter voščila, ki smo jih prejeli od vas v prazničnem božičnem in novoletnem času. In hvala za redno plačevanje naročnine, ki je res minimalna in za vse Vaše darove. Brez darov v tiskovni sklad patra Bernarda bi ne mogli shajati – to je zapisal že vsak urednik! Si predstavljate, da daste za vsako številko Misli le dva dolarja – s poštnino vred?! Za leto 2002 bo ostala naročnina nespremenjena, čeprav vemo, da se bodo vsi stroški oblikovanja, tiskanja in poštnina v tem času samo podražili. Toda za leto 2003 bomo morali naročnino dvigniti in sicer na trideset dolarjev na leto za Avstralijo, letalsko po svetu pa na sedemdeset dolarjev. To so seveda

neprijetne stvari, so pa del življenja tudi pri naših Mislih. Že sedaj plačamo za vsako številko Misli, ki jih odpošljemo po Avstraliji in letalsko po svetu vsak mesec blizu devetsto dolarjev samo za poštnino. Kje so pa še vsi drugi stroški? Toda še vedno boste v tem letu dali za naročnino Misli le en avstralski dolar in šestinšestdeset centov na mesec. Za leto 2003 pa dva dolarja in petdeset centov na mesec. Toliko so pa Misli tudi vredne! Menim, da v Avstraliji med Slovenci ni takih revežev, ki bi ne zmogli tega mesečnega »bremena«. Če nam Misli kaj pomenijo, potem jih bomo imeli in dokler je ta volja med nami, bodo Misli tudi v prihodnje Vaš prijazen gost desetkrat na leto. Še vedno bosta januar - februar dvojna številka (praznični izvod je večji za osem strani) in julij – avgust prav tako dvojna številka. Sicer pa vsak mesec pričakujte obisk Vaših in naših Misli.

Zahvaljujem se vsem, ki sodelujete pri življenju te revije: mojim bratom Valerijanu, Janezu in Filipu, urednici Mariji Anžič, Dragi Gelt za posredovanje Misli na internetno omrežje, umetnici Zorki Černjak za risbe, Julie in Natalie Bracar, ki sta skupaj z Marijo snovali novo podobo; Urošu Ergaverju za oblikovanje reklam, Marjetici Dolinšek, ki je na obisku iz Slovenije - za tipkanje, fotografom Ivanu in Jožetu Lapuhu, Ani Mariji Cek, Marthi Magajna, Cirilu Velkovrhu in drugim, arhivarki Veroniki Ferfolja, tiskarjem v Distinction Printing: Jamesu, Simonu in Feliciji, gospodu Simonu Špacapanu, lastniku tiskarne še posebej za velikodušnost, dopisnikom in sotrudnikom, ekipi, ki vsake Misli pripravi za pošto, vam naročniki in bralci... Za vse žive in pokojne urednike in bralce Misli bom na Prešernov smrti dan - slovenski kulturni praznik, v petek, 8. februarja 2002, daroval sveto mašo.

Pater Valerijan Jenko, p. Filip Rupnik, p. Janez Tretjak in misijonarka ter urednica Marija Anžič ter glavni urednik in upravnik pater Ciril A. Božič skupaj s številnimi dopisniki in sodelavci pri Mislih Vas prisrčno pozdravljamo in se Vam zahvaljujemo, da lahko skupaj živimo, zapisujemo in ohranjamo, kar je nam vsem po Božji dobroti podarjeno.

Naj Zlate Misli pozlatijo tudi Vaše dneve. Bog živi!

Utrinek s slovesnega praznovanja 50 - letnice delovanja slovenskih frančiškanov v Avstraliji. Z leve na desno: p. Metod, p. Ciril, mariborski škof dr. Franc Kramberger, p. Filip, p. Valerian, provincial slovenskih frančiškanov p. Stane Zore, p. Janez. Morwell, 26.8.2001

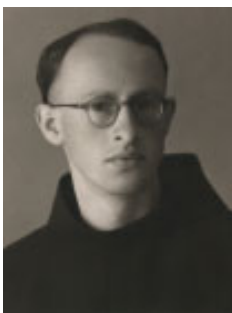
UREDNIKI MISLI SO OB ZACETKU SVOJEGA UREDNIKOVANJA ZAPISALI

P. BENO KORBIČ
prvi urednik Misli
od januarja 1952
do aprila 1953

P. KLAVDIJ OKORN
avtor prvega uvodnika

P. RUDOLF PIVKO
urednik Misli
od maja 1953
do septembra 1955

»MATERIN JEZIK JE NAJDRAŽJA DOTA, KI SMO JO OD SVOJIH PREDNIKOV DOBILI« (A.M.Slomšek)

Po dolgem času, iskanju in tavanju, se je končno tudi nam v Avstraliji posrečilo izdati slovenski list. Naše večletne sanje so uresničene; prva številka slovenskega časopisa v Avstraliji je pred nami.

Slovenci po drugih kontinentih, zlasti v ZDA in Argentini, se morejo postavljati z bogato literaturo in dobro razvitim časnikarstvom. Mi tu v daljni Avstraliji žal nimamo ničesar. Zdaj smo pričeli tudi mi z delom in upamo, da bomo uspeli, če se bo vsa peščica po širni Avstraliji raztresenih Slovencev zavedala svoje narodne dolžnosti in prispevala svoj delež k skupnim naporom. Mnogi bodo že ob prvi številki ugibali, kdo in kaj smo, za koga bomo lomili svoja kopja in kaj bi morda hoteli postati po volji naroda. Vsem tem bi radi v zadostitev njihove radovednosti povedali tole:

V Avstraliji nas je le peščica Slovencev, prinesenih v to deželo iz vseh predelov Slovenije, članov vseh mogočih bivših političnih, verskih in strokovnih organizacij, prepuščenih samim sebi, ali, da se izrazimo, kot so se že nekateri o nas – številčno in kvalitetno nepomemben faktor. In tak nepomemben faktor za druge bi radi ostali tudi v bodoče.

Želimo, da bi bile MISLI res naš list, namenjen in pisan predvsem Slovincem v Avstraliji. Da bi nam v preprosti besedi naših očetov in mater tolmačile za nas važne svetovne dogodke z ozirom na naše kulturno, versko in socialno življenje. Ne bi želeli dvoriti temu ali onemu. Naš program je dokaj enostaven. Napisan je bil s krvjo naših pradedov in očetov. In kaj smo, nam je povedala naša mati, ko nam je pela »SLOVENEK SEM...«

P. Klavdij Okorn
Misli, januar 1952, stran 1

VEČ POVEZANOSTI

Ne samo narodnostni, temveč tudi materialni položaj nas vseh zavisi v večji ali manjši meri od povezanosti in sodelovanja. Veliko »polomij« in razočaranj samo na finančnem področju bi bilo marsikateremu prihranjenih, če bi se mogli malo tesneje povezati.

Življenje v tujini ni najlažje, pa tudi ne obupno. Marsikaj se da olajšati že z dobro voljo, še več pa z nasveti in dejansko pomočjo.

Mnogi izmed nas mislijo, da je res postranska stvar, če se v Avstraliji še spomniš na slovenstvo, ali pa ne. Če ne bi Slovenstvo pomenilo le prazne besede, bi bilo res, tako pa ni. In da res ni, vidiš, ko po dolgem času naletiš na rojaka. V trenutku začutiš, da ti je bližji, kot drugi. Je od tam doma, ko ti. Ko si brez dela, potrebuješ nasvetov, denar ali si v kaki drugi zadregi, se želiš poročiti in podobno – koga iščeš takrat? – Rojaka, znanca iz domačega kraja – Slovenca.

Vse, o čemer toliko čitamo v našem listu in si kdo misli, da je vse preveč pogrevanja in poudarjanja – ni le sentimentalnost, temveč tvoja notranjost, ki jo zalotiš prazno in slabo, kadar si v stiski in te tarejo skrbi.

Prav tako važen pomen za nas ima naš slovenski list v Avstraliji. Saj je razen slovenske zavesti edina vez, ki nas raztresene po kontinentu vsaj malo veže.

p. Rudolf Pivko
Misli, maj 1953, stran 2

ALI SO NAM MISLI POTREBNE?

Bolj pravilno bi se glasilo gornje vprašanje: Ali je avstralskim Slovincem potreben lasten časopis? Ali jim je potrebno lastno glasilo? Toda, ker že imamo tako glasilo z naslovom MISLI, naj gornje vprašanje stoji kot zapisano. Na vprašanje ne bomo odgovarjali mi, ki list izdajamo. Postavili smo vprašanje zato, da dobimo odgovor od naroda. Hočem reči: izmed vrst Slovencev samih. Mi lahko rečemo na gornje vprašanje samo toliko: Poznavalci tukajšnjih razmer cenijo število avstralskih Slovencev na deset tisoč, ako ne več. To pa vemo, da bi nikjer drugje na svetu ne moglo živeti toliko Slovencev v eni deželi brez lastnega glasila. Nam se torej zdi, da je odgovor na gornje vprašanje dan že samo s to ugotovitvijo. Zakaj tedaj sploh še staviti tako vprašanje? Treba je odkrito povedati, da lastno glasilo sicer res že imamo, toda MISLI ne žive, ampak životarijo. Prav isto velja o naših ljudeh v Avstraliji. Na videz sicer žive, v resnici pa životarijo. MISLI ljudem še niso dale življenja, na drugi strani pa tudi ljudje MISLIM še niso dali življenja. Oboje skupaj v Avstraliji – životari.

P. BERNARD AMBROŽIČ
urednik Misli
od oktobra 1955
do februarja 1972

Poglejmo samo eno reč! Koliko takozvanih naročnikov list res PLAČUJE, boste brali v letnem obračunu. Zdaj vprašam: Ali more kak list živeti, ne le životariti, če se mora večini takozvanih naročnikov tako zelo PONUJATI, da je bolj podobno vsiljevanju, kot obisku mesec za mesecem? Ali more kak list biti živ in živahen, če se ljudje ne zmenijo zanj niti toliko, da bi ob preselitvi naznanili na upravo svoj novi naslov? Ali more kak list dati narodu življenja, če je med tisoči kvečjemu pol ducata takih, ki »vzamejo pero v svojo desno roko« in napišejo kaj za objavo v listu? In še kaj takega bi se moglo zapisati.

V takih okoliščinah ne more biti drugače, kot da glasilo zgolj životari in ob njem enako životari narod. Zato je skrajni čas, da dobimo odgovor na vprašanje: Ali so nam MISLI potrebne? In ta odgovor mora priti od ljudi, ki slišijo na ime: Slovenci v Avstraliji. In ta odgovor mora priti v tem Gospodovem letu 1956. In ta odgovor ne sme biti samo v besedah, ki naj bi bile »da« ali »ne« - priti mora ali v dejanju ali pa na ta način, da bo letošnja KAMPANJA za list naletela na gluha ušesa in na zaprte žepe.

p. Bernard Ambrožič
Misli, januar - februar 1956, stran 1

P. BAZILIJ A. VALENTINE
urednik Misli
od marca 1972
do julija 1997

ZAČETI SEM MORAL...

Z mešanimi in nič kaj prijetnimi občutki sem sprejel uredništvo naših dragih »MISLI«. Dolgo sem se branil in otepal bremena in uspelo mi je, dokler je šlo samo za urednikova častitljiva leta. Končno me je bolezen urednika p. Bernarda prisilila ugrizniti tudi v to kislno jabolko. Vse življenje se mi godi tako – prav od takrat, ko me je še ne petletnega fantina oče vrgel v vodo in rekel: »Zdaj pa plavaj! Fant, ki ne zna plavati, ni vreden počenega groša...« Takrat sem si z neokretnim mahanjem sam pomagal do brega – in se nikdar več bal vode.

Sicer ne smem trditi, da sem v urejevanju lista novinec: bo že kar petič, da me mečejo v uredniško vodo. Vselej sem srečno zaplaval in bom menda tudi zdaj. A po več kot petnajstih letih se te vode vseeno malo bojim. Ljubezni do pisanja in urejevanja mi ne manjka, s časom sem pa vsa leta v Avstraliji salamensko sprt. Tako se mi zdi, da bo poleg dnevnega dela urejevanje našega mesečnika moj »nočni ših«. Zato pa še bolj upam in pričakujem, da bo okrog mene nekaj reševalcev, pripravljenih na prijateljsko pomoč. Med njimi v prvi vrsti dolgoletni bivši urednik »Misli« sam – saj si ne morem predstavljati, da bi poleg uredništva oddal tudi pero. Preveč čedno mu teče. Da bi le še zdravje služilo, pa mi bo p. Bernard gotovo v izdatno pomoč.

Moram reči, da sem delo zaslužnega p. Bernarda vsa ta leta resnično občudoval. Naš mesečnik je dvignil do zavirljive višine. Lepo je znal združiti v njem božje in človeške misli, povezoval poljudne, potrebne in koristne članke, dodajal važne svetovne in domače novice, vmes pa poskrbel tudi za šalo, da bralcem ni bilo dolgčas. Polemike se je rad izognil – kadar se je kot urednik ni mogel ter je čutil dolžnost braniti pravico in resnico, tedaj pa je v obrambo udaril pravično in z dokazi. Držal se je krščanskih načel, ki jih zlasti danes mnogi posamezniki in tudi listi menjavajo po vetru, pa so vendar tako nujni del našega značaja. Trst, ki ga veter maje, p. Bernard nikdar ni bil in isti značaj je dal svojim »Mislim« - »Zamera gor', zamera dol'«, kot je včasih dejal prav po domače. Brez dvoma je to najlepša plat vsakega lista, ki ve, čemu prihaja med ljudi in kaj je njegova naloga.

Potrudil se bom, da se s spremembo imena urednika v tem naš mesečnik ne bo spremenil. P. Bernardu pa hvala za vse, kar sem se v teh dolgih letih pri njem naučil. V imenu bralcev in zvestih naročnikov tudi topla zahvala za dolgoletne trude, ki so nam list v dveh desetletjih ohranili in priljubili.

p. Bazilij Valentin
Misli, marec 1972, stran 51

MESEC JULIJ je v Avstraliji zimski mesec. Zima ima pridih umiranja in žalovanja, pa tudi počitka in upanja na novo pomlad. Na praznik Marijinih staršev, sv. Joahima in Ane, je zastalo srce dolgoletnega urednika in upravnika našega mesečnega časopisa. Tole številko Misli je v veliki meri že sam pripravil, tako, da jo lahko štejemo za njegovo zadnjo. Gospod mu daj večni mir in pokoj! V sili razmer sem moral na hitro prevzeti vse delo p. Bazilija. Na misel mi prihaja prerok Elizej, ki je prosil Elija, naj mu da tri deleže svojega duha, da bi mogel nadaljevati predhodnikovo delo. Pravitakšna prošnja namreč vstaja tudi v mojem srcu. Izhajanje mesečnika v prihodnje je v veliki meri odvisna od sodelavcev, ki ste in boste pripravljeni pomagati, da bi časopis še naprej informiral in povezoval Slovence širom Avstralije in sveta.

P. METOD OGOREVC
urednik Misli
od avgusta 1997
do avgusta 2001

Naj zato na tem mestu povabim k sodelovanju s članki, pa tudi k prevzemu posameznih rubrik. Oglasite se, prosim, na uredništvo Misli, najbolje, da že kar s kakšnim prispevkom. Iščemo tudi nekoga, ki bi nas naučil računalniško urejati časopis ali pa bi to delo celo prevzel. Naslednja številka bo po načrtih dvojna, zato, da bomo »ujeli ritem«. Posvečena bo p. Baziliju. Molimo in delajmo, da bo izšla kmalu! Do takrat pa nasvidenje!

p. Metod Ogorevc
Misli, julij 1997, notranja stran naslovnice

P. Ciril A. Božič je sprejel uredništvo Misli septembra 2001 s temi mislimi:

DOBER DAN, DOBRI LJUDJE – tako se mi zdi, da vas moram po zgledu svetega Frančiška Asiškega nagovoriti ob začetku mojega urednikovanja MISLI - informativnega mesečnika za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji.

Pravkar smo slovesno sklenili praznovanja ob 50-letnici delovanja slovenskih frančiškanov v deželi pod Južnim križem – Avstraliji. Naš kontinent sta v drugi polovici avgusta in v prvi polovici septembra 2001 prekrizarila mariborski škof dr. Franc Kramberger in provincial slovenske frančiškanske province Svetega Križa pater Stane Zore. Z njima in z vami, drago slovensko občestvo v Avstraliji, smo bratje p. Valerijan, p. Filip, p. Janez, p. Metod in p. Ciril izrekli zahvalo Bogu po Mariji Pomagaj za vse milosti, ki nam jih je Bog dal v tej naši novi domovini. Ko ob zlatem jubileju prevzemam odgovornost za življenje in vitalnost Misli, s hvaležnostjo mislim na vse, ki so pisali in urejevali to pomembno glasilo slovenskega življa v Avstraliji. Najprej mi seveda roma spomin in zahvala k pokojnemu patru Baziliju, ki sem ga natanko pred štirimi leti v imenu slovenske frančiškanske province pokopal. Takrat se mi še sanjalo ni, da bom v tako kratkem času že njegov drugi naslednik. Pa bo verjetno že tako prav. Sam sem hotel nekoliko drugače – videl sem se v Sydneyu. Pa je že prav tako, da spoznam, da je Božja volja včasih malo drugačna od moje. Ji pa hočem slediti, to je pomembno. Pater Bazilij je urednikovanje prevzel od p. Bernarda Ambrožiča marca 1972. Njegova zadnja številka, ki jo je še uspel skoraj v celoti pripraviti so Misli, julij 1997. Tisto številko sem takrat po njegovem pogrebu pomagal dokončati. A se je moje urednikovanje že tedaj zasejalo?

V življenju sem imel milost srečanja s patrom Benom Korbičem, ki je s p. Klavdijem Okornom začel orati brazde slovenske pastorale in tiskane besede v Avstraliji. Za njima jih je urejeval p. Rudolf Pivko – tudi na njegovem grobu sva bila pred leti s p. Valerijanom. V duhu se selim na pokopališče v Rookwood v Sydney k patru Bernardu Ambrožiču, dolgoletnemu uredniku Misli (»šestnajst let in pet mesecev sem z veseljem in ljubeznijo urejeval list Misli«, je zapisal v uvodniku številke 1-2, leta 1972).

Prisrčna zahvala p. Metodu in Katarini Mahnič ter vsem sodelavcem, ki jih je p. Metod poimenoval v zadnji številki. Sedaj čaka to delo naju z Marijo Anžič, laično misijonarko, ki je pet let delovala na misijonu Nangoma v Zambiji. Hvaležen sem ji za njeno odločitev, da bo delala v slovenskem misijonu v Avstraliji. Seveda pa ne more biti dobrega glasila brez vas, dragi naročniki, dopisniki in sodelavci.

MISLI naj še naprej zapisujejo in oblikujejo življenje slovenske skupnosti v Avstraliji. Bog daj, da bo tako!

Misli, september 2001, stran 193 - 194

RAZMIŠLJANJE OB ZLATEM JUBILEJU

p. Valerian Jenko

Naslednji uredniki so v teku petdeset let skrbeli za urejanje lista: ustanovitelj lista in njegov prvi urednik je bil p. Beno Korbič OFM (ob sodelovanju p. Klavdija Okorna OFM in Jožeta Čuješa): od leta 1951 do 1953. Drugi urednik je bil p. Rudolf Pivko OFM od leta 1953 do 1955. Za njim je prevzel uredništvo p. Bernard Ambrožič OFM leta 1955 do leta 1972. Ko je p. Bernard zbolel, sta se uredništvo in uprava lista preselila iz Sydneya v Kew-Melbourne: list je prevzel p. Bazilij Valentin OFM, MBE in ga urejal od leta 1972 do svoje smrti 26. julija 1997. Za njim je prevzel krmilo lista p. Metod Ogorevc OFM ob pomoči Katarine Mahnič in ga urejal od avgusta 1997 do leta 2001. V septembru 2001 je po odhodu p. Metoda na Ameriške Brezje, v Lemont, Illinois, prevzel uredništvo lista p. Ciril A. Božič OFM ob pomoči laiške misijonarke Marije Anžič.

Od petdesetih let obstoja lista sem bil z njim povezan osemintrideset let – to je od leta 1963, ko sem prišel v Sydney. V listu sem vsak mesec poročal o dušnopastirskih zadevah: o slovenskih službah božjih, o krstih, porokah, pogrebih, itd. V trinajstih nadaljevanjih sem objavljaval življenjepis prve avstralske svetnice, blažene Mary MacKillop.

Misli so namenjene vsem avstralskim rojakom. Za vsako versko središče je odmerjenih omejeno število strani za poročanje o njihovih dejavnostih. Ker sem želel, da bi bili rojaki v Sydneyu in drugod, do koder je segala moja dušnopastirska odgovornost, bolje obveščeni o naših aktivnostih, sem se odločil za izdajanje četrletnega lističa »Rafael«, katerega prva številka je izšla junija 1966. Misli

so sicer še naprej objavljale naše dogodke, vendar v omejeni obliki.

P. Bernard je bil urednik Misli šestnajst let. Imel je zelo skromno stanovanje v prvem nadstropju nad garažo pri sestrah frančiškankah Marijinih misijonarkah na Point Piper-ju v Sydneyu. Bil je njihov hišni duhovnik in jim je vsak dan maševal. Ob nedeljah pa je imel slovensko mašo za naše rojake v raznih cerkvah, redno pa v spodnji cerkvi pri svetem Patriku v Sydneyu, pri sv. Jožefu v Leichhardt ali pa v Blacktownu. Potoval je z vlakom, avtobusom ali pa mu je kateri od rojakov nudil prevoz z avtom. Med tednom pa je urejal Misli in obiskoval rojake po taboriščih, domovih in bolnicah. List je tiskalo neko litvansko podjetje Pranes Nagys. Lastnika sta šla patru zelo na roko. Gospod Žig je prišel na Point Piper in dobil natipkan material za list. Čez nekaj dni se je vrnil in prinesel bruto kopijo. Ko jo je pater pregledal in po potrebi popravil, jo je nesel nazaj v tiskarno in list se je tiskal na linotipe stroju. Tiskarna je list dala v ovojnice, ki jih je pater opremil z imeni in naslovi naročnikov. Vse je vsak mesec sam, lastnoročno napisal in pri tem z vsakim v duhu povasoval in »požebral« zanj kratko molitvico. Pri urejanju lista je imel kar pestro izbiro virov, iz katerih je črpal snov za članke. Med temi viri so bili avstralski dnevnik in revije. Iz Clevelanda je dobival »Ameriško domovino«, iz Argentine pa »Svobodno Slovenijo«. Imel je tudi namišljenega dopisnika z imenom Pepe Metulj, s katerim je vsak mesec

polemiziral o raznih tekočih vprašanjih. Vse slovenske dnevnike je po uporabi posredoval v branje našim rojakom, po pošti ali osebno.

P. Bernard se je že kot bogoslovec in kot mlad pater prosvetno udejeval v Ljubljani, ko je ustanovil mladinski list za fante z imenom »Orlič«, in list »Vigred« za dekleta. Predstojniki so ga poslali na študij slavistike in klasične filologije na ljubljansko univerzo, kjer si je nabral pisateljskih sposobnosti. Med drugim je spisal povest o Slomšku z naslovom »Tonček s Sloma«, in več drugih povesti, kot »Pamet se je odprla«, ki jo je objavljala v »Mislih«.

Ko je uredništvo »Misli« prevzel pater Bazilij Valentin, se je list preselil iz Sydneya v Melbourne, kjer je tiskanje prevzel znani in spoštovani dobrotnik in prijatelj verskega središča g. Simon Špacapan, ki že dolga leta uspešno vodi podjetje »Distinction Printing«. Med vsemi uredniki ima najdaljšo dobo urejanja p. Bazilij, saj je list urejal skoraj petindvajset let. Zanj je bilo urejanje res garaško delo. Ob vsem dušnopastirskem delu je to zmožil le ob neprespanih nočeh. Zato se je predčasno izčrpal in omahnil sredi dela in načrtov. P. Bazilij se je prosvetno udejeval že kot bogoslovec v Ljubljani in nato v Avstriji in Ameriki, kjer je urejal list frančiškanskih klerikov gimnazijcev in bogoslovcev. Pisal je pesmice in izdal knjižico, življenjepisa svojega očeta z naslovom »Tonček s Potoka« in »Krompirčkove zgodbe«, prvo je tudi objavljala v nadaljevanjih v »Mislih«. Skrbel je tudi, da je vsaka številka mesečnika okusno ilustrirana, čeprav ni uporabljal računalnika. Prvi naslednik p. Bazilija, p. Metod je prvi uporabljal računalnik in imel pomočnico Katarino Mahnič. V štirih letih njegovega uredništva je list v

marsikaterem pogledu napredoval. Poznalo se je, da je na krmilu mlada moč. Za p. Metodom je prevzel uredništvo p. Ciril A. Božič OFM, pomaga pa mu laična misijonarka Marija Anžič. P. Cirilu ne manjka pisateljskih sposobnosti, saj je v času, ko je bil na Brezjah, izdal marsikatero brošuro, objavljala članke v časopisih in pripravljala zgodovinske knjige o Brezjanski božji poti. Želim mu mnogo uspehov pri urejanju že kar častitljivega mesečnika »Misli«!

Tekom let ima mnogo zaslug pri »Mislih« brez dvoma tudi Draga Gelt, ki je občasno pomagala pri urejanju in večkrat tudi sama pripravila snov za tisk. Prepričan sem, da je še vedno pripravljena za pomoč pri urejanju, ali vsaj z dragocenimi nasveti iz svoje bogate izkušnje.

Naj omenim zahvalo tudi rojakom, ki redno vsak mesec pripravijo pošiljko za pošto in zvestim naročnikom, ki redno plačujejo naročnino in darujejo v tiskovni sklad.

Kako dolgo bo list izhajal? Pri tem igrajo vlogo razni dejavniki. Eden od glavnih je zavednost rojakov. Zlati jubilej je lepa prilika, da ponudite list nekemu, ki ga še nima in da si ga naroči. Vam, dragi naročniki, pa hvala za Vašo zvestobo našim Mislim.

Božje znamenje pred Roblekovim domom (1657m); v ozadju zasneženi Stol (2236m)